

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ ΠΟΤΑΓΟΥ

Ἄν ἡ ἀνοδος τῆς νέας κυβερνήσεως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν οὐδὲν ἄλλο ἐπέφερον ἀποτέλεσμα, πάλιν ὅμως βεβαίως ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ « Ἀσμοδαίου » ἠδύνατο νὰ γενῆ αὐτὴ καὶ μόνον διότι ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐξουσίαν κατώρθωσε νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ νὰ ἀνασύρῃ τῆς ἀφανείας τὸν ἡμέτερον Ποταγόν. Ἐνθυμῆσθε πῶς εἶχε διαλάμψει ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὡς μετέωρον εὐθυμίας φιδρῦναν τὸν στενὸν σατυρικὸν μας ὀρίζοντα. Ἐπειτα διὰ μίαν, πρὸ τοῦ μάλιστα προφθάσωμεν νὰ τὸν ἀπολαύσωμεν ἐξ ὀλοκλήρου, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ μέσου ἡμῶν καταλείπων ὅπισθον τοῦ ἀνεξέλιπτου ἐνθῦμιον τὸν πρῶτον τόμον τῆς περιήγησός σου Περιήγησις. Καὶ ὁ « Ἀσμοδαῖος » ὅστις πρῶτος μετὰ τὸν σοφὸν πρῶτον πύτανιν κ. Κυριακίον, τὸν εἶχεν ἀνακαλύψει, εἶδε μετὰ λύπης ἑαυτὸν στερηθέντα ἐνὸς τῶν καλλιτέρων τοῦ τύπου, χάρις εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν τυχῶν καὶ τῶν παθημάτων τοῦ ὁποῦ τὸς εὐχαρίστους ὥρας ἠδυνήθησαν νὰ διέλθωσιν οἱ ἀναγνώσται τοῦ « Ὅ,τι καὶ ἂν ἐπεχείρησε πρὸς ἀνέυρεσιν αὐτοῦ ἐπιπέθῃ ἐπὶ μὲν τὸν ὀρθώσει νὰ ἐξαλείψῃ, καὶ αὐτὰ τὰ ἰχνη τοῦ. Ἐπὶ ἀρὰ γὰρ εἰρίσκατο καὶ τί τὸν εἶχε παρακινήσει νὰ καταλίπῃ ὅστις ἀποτόμως τὸ πάτριον ἔδαφος ὅπου μετὰ τῶν ἐνιαυτῶν μόχθους καὶ ἐπιπολαιότητας ἀνα μέσον ἀγρίων καὶ βερβάρων λαῶν εἶχεν ἀποσασίσει νὰ ἐπανέλθῃ, ὅπως ἀναπαύσῃ τὰ κεκμηκότα μέλη του; Νέον τι ἀρὰ γὰρ ταξείδιον τὸν ὄθει ὡς ἄλλοτε εἰς ἀγνωστὰ μέρη καινὰς ἐπιθυμήσαντα καὶ τολμῶντα περιπετείαις; Εἶχεν ὀρεχθῆ ἀρὰ γὰρ ἡ ψυχὴ του νὰ φάγῃ τὸ ὡς τῶν ἡδῶ περιγραζόμενον ὑπ' αὐτοῦ ματζοῦν ἀ φ λ α τ ο ῦ ν, τὸ δυνάμωτικὸν τοῦ Πλάτωνος, καὶ εἶχεν ἀπέλθει εἰς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῶν Χεσιμῆ ἢ τοῦ Κορδοφῶν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ; Ἡ ἀπογεγευθεὶς καὶ δυσανασχετήσας ἐκ τῆς ἀγνωμοσύνης τῶν συγχρόνων συμπολιτῶν του Ἑλλήνων εἶχεν ἀναχωρήσῃ, ὅπως ἀποκατασταθῇ ἴσως καὶ ζῆσῃ μεταξὺ τῶν ἀλλήλων Ἑλλήνων, οὓς ἀνεκάλυψεν ἐν Πατρίᾳ καὶ Καρδάγ, ἀπολαμβάνων παρ' αὐτοῖς τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ἀξίαν του τιμῶν, κοσμούμενος διὰ τῶν κοινῶς καλουμένων περλαντίων, συναναστρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κα-

τευθεῖαν καταγομένους; Σερδὰρ καὶ δέρων ἐν ἀνάγκῃ ἐλωθεῖσθαι καὶ ἀνεξελέγκτως οἰονόηποτε αὐθάδη μίρ;
 "Ὅχι" ἡ ἐκδίκησις τοῦ ὑπῆρξεν εὐγενεστέρα" εἶχεν ἀπέλθει εἰς Γαλλίαν αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ μετὰ πολλὰς ἐρεύνας καὶ περιπλανήσεις κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τρεῖς νέους ἄλλοθενεῖς Κυριακίους οἵτινες τῷ παρέσχον, ὄχι πλέον χρήματα εὐτυχῶς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀλλὰ τὰ φῶτά του πρὸς μετάφρασιν τοῦ συγγράμματός του. Συμπαραλαβὼν δὲ τὸ πολῦτιμον τοῦτο ἐφόδιον καὶ βοήθημα κατήλθῃ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν, ἀποπειρώμενος τὸ δεύτερον ἤδη νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς ἀνεξερευνητάς χώρας τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Διότι αἱ περιηγήσεις τοῦ κ. Ποταγοῦ δὲν ἐτελείωσαν ἀκόμη τὸ ὄνειρόν του εἶνε νὰ κατακτήσῃ τὴν Βιβλιοθήκην, νὰ ἐκκατασταθῇ ἐν αὐτῇ καὶ νὰ τὴν ἐρευνησῇ ὅπως εὕρῃ ἐν βιβλίῳ χρήσιμον αὐτῷ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ συγγράμματός του. Δυστυχῶς ἐκτὸς τοῦ ἄσυνεῖδῆτος, ὡς τὸν ὀνομάζει, Τρικούπη, καὶ ἐπιπύλαιος συμπολίτης τοῦ κ. Δηληγιάννης, ἠρνήθη νὰ τῷ παράσχῃ τὰ μέσα πρὸς τοῦτο, διορίζων αὐτὸν Ἐφορον. Ἐφ' ᾧ καὶ ἄνθρωπος δικαίως ἐξηγηριώθη καὶ ἤρξατο ἀλλεπαλλήλους δημοσιεύων ἐπὶ τούτῳ διατριβὰς, δι' ὧν ἴσως ἐντὸς ὀλίγου θὰ δύναιτο νὰ συμπληρωθῇ δεύτερος τόμος, καθ' ὅλα ὅμοιος πρὸς τὸν πρῶτον τοῦ περιήγησι βιβλίου του.

Τὴν ἡδονὴν ὅμως, ἣν παρέσχον ἡμῖν αἱ περιηγήσεις σου, βεβαίως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ συνεχίσῃ. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος, καθορῶν τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἐν αἷς ἐξ ἀνάγκης εὐρέθη διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐγκαταλείψεώς σου ἐκ μέρους τῶν ἀρχαίων τοῦ φίλων καὶ πελατῶν, ἀναλαμβάνει τὴν ὑπόθεσιν καθαρῶς ὡς προσωπικὴν. θεωρῶν μεγίστην ἐκδούλευσιν πρὸς αὐτὸν μέλλουσαν νὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τὸν διορισμὸν τοῦ μοναδικοῦ περιηγητοῦ, ἀφοῦ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν Περιλήψεών σου δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἄλλως, ἐνδιαφέρει δὲ ἀναμφιδόλως τὰ μέγιστα ὅλον τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἰδιωτικῶς ἡμᾶς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ. — Παθολογικαὶ σπουδαί. Τὰ παράδοξα φαινόμενα τῆς ἐπίδρασεως τῶν λαρυγγικῶν παθήσεων τῶν μελῶν τοῦ θεάσου ἐπὶ τῆς κατάστασεως τῶν ὠτῶν τῶν θεατῶν. Θεωμάσιον θεῶν τῆς μη καταπτώσεως τῶν σκηνῶν τῆς σκηνης, μ' ἄλλην τῶν ἀναδασιν τῆς κυρίας Παρώδη.
 ΦΑΛΗΡΟΝ. — Θεωμάτα ὑπνωτισμοῦ τῶν ὑπηρετῶν τῶν παρακτιῶν καὶ φανερῶν ἐπὶ τῶν κενῶν καθισμάτων καὶ τὰ μούτρα τῶν διευθυντῶν τῶν ἐρημῶν ξενοδοχείων καὶ ζυθοπωλείων.
 ΑΠΟΣΤΑΞΙΣ. — Ἀλβέρτος ὁ ὑποδηματοκαθαριστής, Φερνάνδος ὁ ἐπάιτης, Φραγκίσκος ὁ σαλεπιτζῆς, Ριχάρδος ὁ κερραγωγεὺς.
 ΚΗΠΟΣ ΠΟΡΕΙΔΩΝΟΣ. — Ἡ ἀποξήρανσις τῆς σταφίδος, παντομίαι.

Ἡ εἰς τὸν κ. ΑΝΕΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΝ ἐκχώρησις τῶν ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ νέαν παρέσχε ζωὴν εἰς τὸ μοναδικὸν ἴσως τὴν τελειότητα καθ' ἑλλην τὴν Ἀνατολὴν τυπογραφικὸν τοῦτο ἴδρυμα. Συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν ἀπὸ τῶσων ἐτῶν ἐπὶ βάσεων, αἰτινες ἀνέκαθεν ἠγγυῶντο τὴν ἐπιτυχίαν, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦν ὁδὸν καὶ προαγόμενον μάλιστα ὑπὸ τὴν νέαν διευθύνσιν ἤδη τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, τῶσων διακριθέντος ὡς ἐιδικοῦ ἐν τοιαύτας ἐπιχειρήσεσι. Καίτοι δὲ ὀλίγιστος καιρὸς μόνον παρήλθεν ἀφότου ἀνέλαθεν αὐτὰ, ὄχι μόνον οὐδὲν τῶν προτέρων πλεονεκτημάτων ἐξέλιπεν, ἀλλὰ καὶ βελτιώσεων καὶ καταφανοῦς προόδου ἀρχὴ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐγείνεν ἤδη.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Ἀνδρέου Κορομηλά » καὶ « Κοραῆ » Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1885 — 67